

gusztus 25-én mint vendég fellépett a Népszínházban, „A baba” című operett Bonifác asszony szerepében.

**Szakács Árpád**, színész, született 1888. május 22-én, Budapesten. Pályáját mint táncos-siheder kezdte. Évekig működött Budapesten, Debrecenben, Pozsonyban, Sopronban, 1919 óta pedig Erdélyben. 1930-ban a marosvásárhely-brassói színikerület művészeti igazgatója. Az ő eszméje volt az erdélyi és bánáti színészegyesület megalapítása, melynek igazgató tanácsosa és alelnöke. 20 éves színészi jubileumát 1925. február havában ülte meg, Marosvásárhelyen, az erdélyi társadalmi-irodalmi testületek és színtársulatok képviselőinek részvételével. Sz. állandóan nagy agitációt fejt ki a színészek gazdasági helyzetének megjavítása körül. Kiváló szerepei vannak a régi operettekben (buffó) és a francia bohózatokban (komikus), de emellett jellem-szerepeket is játszik. Neje: Katona Emmi, színésznő, sz. 1895. augusztus 23-án, Pakson, Tolna megye. Évek óta kiváló neve van a vidéki énekesnők között; mint operett- és népszínmű primadonna általános becsülésnek örvend. Egész fiatalon tért át a komikai szerepkörre és ebben a genreban is elsőrangút produkál, de a parasztmenyecskék és nagyszonyok szerepei alakításában is a megszokottságon felül tud vonzó, érdekes és művészi lenni. 1919 óta Erdélyben működik. Az utóbbi 6 évben a marosvásárhely-brassói színikerületben a magyar művészi élet egyik főerőssége.

**Szakácsy István**, úttörő színész, 1833-ban Szegeden működik, Kilényi Dávidnál. Déryné is pályázott vele, híres Naplójában ezeket írja róla: „Igen szép fiatal ember, gyönyörű testalkattal, magas, karcsú termettel, ajánlatos metszésű szép arccal, sötétszín hajzattal, de még ekkor gyenge színi tehetséggel az erősebb hős karakter-szerepekre”. — (III. köt., 165. old.) 1834-ben Győrött működött, majd 1836-ban Kassán és Ujvidéken játszott. 1838-ban Nagyváradon volt szerződésben, Pály Eleknél. E. év augusztus 14-én mint vendég alkalma

volt fellépni a Nemzeti Színházban, a „Hinkó”ban, mikor Vörösmarty az „Athenaeum” hasábjain a következőket írta róla: „Szakácsyban megvannak egy jeles színésznek minden elemei, még eddig nagyobb részt a természetet ajándéka; de mivelés által már is annyira emelték, hogy a legszebb jövőre lehet kilátásunk. Termete színpadon a magasabbak közé számítható, arca szabályos, férfias, szemei színikifejezésre képesek, hangja, beszéde tiszta és érthető.” — Ugyanakkor a „Rajzolatok” is kedvező kritikát írt róla. — Egy év múlva (1839 december 12-én) újra fellép a Nemzeti Színházban, a „Pókaiak” című szomorujáték Pókai Péter szerepében, 30-án pedig mint ujonnan szerződött tag a „Sajdár és Rurik”-ban, mint Sajdár. Szerepei: Lázár (Lázár a pásztor), Sancho Perez (Királyleány mint koldusnő), Károly (Haramiák), Bassanio (Velencei kalmár), Richers gróf (János, Finnland hercege), Ethelwood (Korona és vérpad) stb. — Polemikus cikke Balla Károllyal a kassai „Szemlélő” 1837. 28. 29. számában. (Erődi Jenő.)

**Szakáll Antal**, színész, sz. 1840-ben, Debrecenben, megh. 1895. nov. 7-én, Budapesten. 1863. április 5-én lépett a színpályára, Reszler István társulatánál. 1866-ig Győrött találjuk. 1870-ben Aradon működött. 1879-ben Völgyi György, 1880-ban Erdélyi Marietta, majd Miklóssy Gyula, Szegedy Mihály, Hegyi Gyula az igazgatói. 1885. július 1-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, „Tartuffe”-ben. Később mint recitátor működött a pályán. Előadta Antonius beszédét, Richard koporsó-kérő jelenetét, Tartuffe jeleneteit és lírai részleteket. — Nővére: Török Miklósné, színésznő. (L. o.) Neje: Eichner Anna, színésznő, első kísérlete 1867. dec. 21-én volt a budai Népszínházban, Rákosi Jenő: „V. László király” című történeti drámája Gara Mária szerepében. 1868. április havában mint végzett színiakadémiai növendék elszereződött Aradra, itt május 2-án mutatkozott be a „Tűz a zárdában” című vj-ban. 1870-72-ben Kolozsvárott volt szerződésben. 1875. jun. 11-én mint vendég fellépett a Nemzeti